

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/113/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716202379
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8716202379.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Fiľakovského v spore žalobcu: C. Y., P.. XX.XX.XXXX, Y. E., V. XXXX/X, právne zastúpený PUCHALLA, SLÁVIK & partners s.r.o. so sídlom Kmeťova 24, 040 01 Košice, IČO 36 860 930, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO 35 792 752, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenia sumy 2.363,03 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 7Csp/12/2018-73 zo dňa 18. októbra 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Stranám sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.363,03 eur a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.363,03 eur od 1.3.2016 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 52 odsek 1, 2, § 53 odsek 1, 4, 5, § 100 odsek 1, § 107 odsek 1, 2, § 451 odsek 1, 2, § 517 odsek 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 9 odsek 2, § 11 odsek 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

3. Vychádzal zo zistenia, že strany sporu dňa 25.6.2010 uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej mal byť poskytnutý žalobcovi úver do výšky 1.500,- eur, v skutočnosti mu bol poskytnutý úver vo výške 1.284,25 eur. V zmluve bola dohodnutá splatnosť úveru na 42 mesiacov s mesačnou splátkou 80,37 eur. Dohodnutá RPMN bola 60,49 %, ročná úroková sadzba 70,01 %. Podľa bodu 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere, predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka

zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eur v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.

4. V konaní prostriedkami procesného útoku i procesnej obrany (podľa predložených listinných dôkazov) bolo preukázané, že uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 25.6.2010 medzi stranami sporu ku dňu uzavretia zmluvy neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Súd ustálil, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto je úver podľa § 11 ods. 1 potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

5. Pokiaľ titulom bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy o revolvingovom úvere žalobca zaplatil sumu 4.589,02 eur a bol mu poskytnutý úver vo výške v skutočnosti 1.963,01 eur, rozdiel 2.363,03 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný žalovaný vydať žalobcovi.

6. K žalovaným namietanému nedostatku naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe bol súd názoru, že žalobca má naliehavý právny záujem, nemusí ho preukazovať, keďže naliehavý právny záujem vyplýva z osobitného predpisu, zákona č. 250/2007 Z.z., a to § 3 ods. 3 zákona, keď každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

7. Vo vzťahu k neprimeranej výške úrokovej sadzby v zmluvy o revolvingovom úvere 70,01 % p. a. túto súd považoval za neprimeranú, v rozpore s dobrými mravmi. Ide o neprimerane vysoký úrok, ktorý presiahol mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavami v čase uzavretia zmluvy ku dňu uzavretia zmluvy 25.06.2010. V období január 2013 bola priemerná výška úrokov pri spotrebiteľských úveroch splatných od 1 do 5 rokov 12,67 % p. a. Úrok vo výške 70,01 % je neprimerane vysoký.

8. Žalobca namietal nesprávnu výšku RPMN uvedenú v zmluve. V zmluve o revolvingovom úvere bola uvedená RPMN 70,01 % p. a., pričom žalobca bližšie neodôvodnil, v čom spočíva nesprávnosť výšky RPMN.

9. K námietke premlčania nároku vznesenej žalovaným súd dospel k názoru, že právo nie je premlčané. Žalobca uhradil splátky spolu vo výške predstavujúcej sumu 4.589,02, pričom poslednú splátku uhradil dňa 10.12.2015. Od uvedenej splátky plynie objektívna premlčacia doba, ktorá je v danom prípade 10-ročná z dôvodu úmyselného bezdôvodného obohatenia. V danom prípade bolo preukázané, že žalovaný sa úmyselne bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov, a teda bolo jeho povinnosťou poznať a dodržiavať právne predpisy týkajúce sa poskytovania úverov. V čase uzatvárania zmluvy už niekoľko rokov platila právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej žalovaný mal v spotrebiteľských úveroch uvádzať aj konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, termíny, počet, splatnosť splátok istiny. Takéto ignorovanie zákonnej povinnosti zo strany žalovaného uvádzať uvedené údaje v zmluvách o úvere sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. 2-ročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť vo februári 2016, keď žalobca vyzval žalovaného na vrátenie bezdôvodného obohatenia. V prípade bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením bez právneho dôvodu je rozhodujúci subjektívny okamih, kedy oprávnený zistí také okolnosti, z ktorých možno vyvodit', že ide o plnenie bez právneho dôvod. Žaloba na súde bola podaná 15.03.2016, teda pred uplynutím subjektívnej i objektívnej premlčacej doby.

10. K námietke neplatnosti Dohody o poskytovaní služieb upravenej v bode 8.1. zmluvy o revolvingovom úvere súd I. inštancie konštatoval, že predmetná dohoda je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď nebola individuálne dojednaná, bola súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere, žalobca nemal možnosť pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere žiadnym spôsobom ovplyvniť, či uzavrie zmluvu o revolvingovom úvere vrátane bodu 8.1. zmluvy. Navyše poplatok za poskytnutie služby odkladu splátok podľa názoru súdu I. inštancie vzhľadom k výške poskytnutého úveru je neprimerane vysoký (výška úveru 1.963,01 eur, poplatok podľa bodu 8.1. 215,75

eur pri odklade splátok úveru, 112,08 eur pri odklade splátok revolvingu). Súd poukázal aj na právny názor, ktorý vyslovil KS Prešov zo dňa 27.5.2015 15Co/75/2015, v zmysle ktorého: „Žalovaný si odplatu vyúčtoval už v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, či žalobkyňa bude mať o takúto „službu“ alebo nie. Zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje žalovaného na takto neprimeranú vysokú zmluvnú odmenu, resp. odplatu za poskytnutie služby so splatnosťou tejto odplaty ihneď pri poskytnutí úveru a jednostranné započítanie tejto odplaty s pohľadávkou dlžníka na vyplatenie schválených úverových prostriedkov, považuje odvolací súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda neplatnú i v zmysle § 53 ods. 5 OZ, pretože je výrazne v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa.“ Aj s poukazom na uvedené súd takúto dohodu považoval za neplatný právny úkon.

11. Taktiež súd poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C 140/2013 zo 04.09.2014 súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v žiadosti, resp. v zmluve o revolvingovom úvere v čl. 8 pod bodom 8.1., ktorá znie: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/ Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/ revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eur v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“, a pod bodom 8.4., ktorá znie: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa odseku 8.1.písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa odseku 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/ Zmluvy.“ sú pre svoju neprijateľnosť neplatné. Súd I. inštancie priznal žalobcovi i uplatnený úrok z omeškania od 01.03.2016 vo výške 5,05 % p. a.

12. Výrok o trovách konania právne odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

13. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie zmenil v napadnutej časti, žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 odsek 1 písm. b), d), f) a h) C.s.p. Žalovaný napadol posúdenie súdu, podľa ktorého uzavretá zmluva neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti a o dobe trvania zmluvy. Ak uvádzanie konečnej splatnosti úveru bolo zo zákonnej úpravy vypustené, potom pri aplikácii znenia zákona do spomenutej novely je potrebné zachovať požiadavku na eurokonformný výklad zákona. Konkrétne vo vzťahu k uvádzaniu termínu konečnej splatnosti to znamená, že s týmto údajom (náležitosťou) nemôže byť spájaný následok v podobe bezúročnosti, pretože členský štát takúto skutočnosť nemôže upraviť vo vnútroštátnom práve ako dôvod bezúročnosti a ďalej ani preto, lebo údaj o konečnej splatnosti nie je spôsobilý ovplyvniť posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa. Zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola v posudzovanom zmluvnom vzťahu splnená viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Taktiež podľa žalovaného nie je správnym ani záver súdu o neuvedení doby trvania zmluvy, pretože v každej zmluve, v článku 9., ods. 9.1 sa uvádza, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú.

14. Súd prvej inštancie podľa žalovaného dospel k nesprávnemu záveru že uzavretá zmluva neobsahuje splatnosť jednotlivých splátok. Uvedenie tejto náležitosti jednoznačne zo zmluvy vyplýva, pretože sa v nej uvádza že splatnosť každej splátky je 20 deň v mesiaci (vyplýva zo z časti počet splátok/deň splatnosti - 42/20).

15. Žalovaný namietal aj nezákonnosť záverov súdu o tom, že žalovaný mal získať obohatenie úmyselne a preto sa toto premlčuje v 10-ročnej premlčacej dobe. Súdom uvádzané skutočnosti nemajú oporu ani vo vykonanom dokazovaní, a ani v zákone. Podľa záverov uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo 238/2017, samotný fakt, že nebankový subjekt poskytujúci úver spotrebiteľovi je v postavení profesionálneho podnikateľa nemôže bez ďalšieho zakladať úmysel tohto nebankového subjektu bezdôvodne sa obohatiť na úkor spotrebiteľa.

16. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

17. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

18. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

19. Podľa ustanovenia § 9 odsek 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa odseku 2, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

20. Podľa ustanovenia § 11 odsek 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa ustanovenia § 53 odsek 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

23. Podľa § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa ustanovenia § 53a odsek 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu

takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

25. Podľa ustanovenia § 54 odsek 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru v tom smere, že uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvou spotrebiteľskou vychádzajúc z postavenia žalobcu a že je namieste aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj Zákon o spotrebiteľských úveroch platný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere.

27. Z obsahu spisu vyplýva, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným vznikol Zmluvou o revolvingovou úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.06.2020. Žalobca je v zmluve označený menom a priezviskom, adresou bydliska a rodným číslom, číslom občianskeho preukazu. Zo zmluvy nevyplýva, že by žalobca konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Taký vzťah je preto možné považovať za zmluvný vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, t.j. spotrebiteľský vzťah v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a následne ho podriaďiť právne režimu, ktorý upravuje problematiku spotrebiteľských zmlúv a spotrebiteľských vzťahov. Z formulároveho znenia úverovej zmluvy je zrejmé, že žalobca nemohol individuálne ovplyvniť obsah zmluvných dojednaní, ktoré boli vopred pripravené a uzavierali sa vo viacerých prípadoch, pre neurčitý počet spotrebiteľov. Nebolo preukázané, že žalobca predmet plnenia z úverovej zmluvy (poskytnuté finančné prostriedky) použil na iný účel ako pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti. Na druhej strane je nepochybné, že veriteľ uzatváral predmetnú zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo potvrdzuje aj výpis z obchodného registra, z obsahu ktorého je zrejmé, že veriteľ mal v predmete svojej podnikateľskej činnosti aj „poskytovanie úverov“. Zohľadnením právneho postavenia účastníkov právneho vzťahu sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva o úvere má povahu spotrebiteľskej zmluvy.

28. Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným typovou spotrebiteľskou zmluvou upravenou špeciálnym právnym predpisom, a to zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný bol od uzatvorenia zmluvy v postavení dodávateľa a žalobca v postavení spotrebiteľa. Žalobca zmluvné podmienky nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Právny vzťah účastníkov konania preto správne súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

29. Zmluva o revolvingovom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať osobitné náležitosti podľa § 9 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje spotrebiteľovi ochranu. V zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) a písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musela obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ako aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

30. Zmluva o spotrebiteľskom úvere vôbec neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru. Spotrebiteľ má mať presne určené, dokedy má úver splácať. Pod konečnou splatnosťou úveru zákonodarca nemyslel len stanovenie počtu splátok, pretože v opačnom prípade by postačovalo uviesť len náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti nie je možné stotožňovať, a preto termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo. Pokiaľ žalovaný poukazoval na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-42/15, v

ktorom Súdny dvor EÚ konštatoval, že článok 10 ods. 2 písmeno h) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, v tejto súvislosti sa zdôraznilo, že z obsahu zmluvy nemožno bez ťažkostí a s istotou identifikovať ani termín konečnej splatnosti zmluvy, ani výšku, počet a termíny splátok istiny. Presný údaj o konečnej splatnosti úveru nemožno nahradiť odkazom na údaje o dĺžke trvania zmluvy a splatnosti splátok tak ako to urobil žalovaný v zmluve, keď výpočet presnej doby konečnej splatnosti úveru ponechal na žalobcu. Je pravdou, že Smernica 2008/48 neustanovuje termín konečnej splatnosti ako náležitosť zmluvy o úvere, ale iba dĺžku trvania zmluvy. Súd však pri aplikácii vnútroštátneho zákona, ktorý bol účinný v čase uzatvorenia zmluvy, interpretoval tento povinný údaj tak, aby bol dosiahnutý výsledok sledovaný smernicou. Neuvedenie termínu konečnej splatnosti úveru spôsobuje podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

31. Zmluva medzi zmluvnými stranami vo svojich ustanoveniach obsahuje určenie mesačnej splátky výlučne jej celkovou výškou bez toho, aby bolo určené, aká suma sa z tejto splátky započítava na splátku istiny, aká na splátku úrokov a aká na splátky poplatkov. Neuvedenie rozčlenenia splátok považovala ustálená judikatúra súdov v Slovenskej republike za nenaplnenie požiadavky uvedenej v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, a preto sa považovali úvery poskytnuté prostredníctvom takto formulovaných zmlúv za bezúročné a bez poplatkov. V minulosti, ako bolo neraz vyslovené, išlo aj o nekalú obchodnú prax v zmysle ust. § 7 ods. 2 písm. b) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Takouto obchodnou praxou veriteľ spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zákon č. 129/2010 Z.z., účinný od 01.05.2018, upustil od požiadavky členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Vyššie uvedenú zmenu zákonodarca odôvodnil skutočnosťou, že bez takejto zmeny by bol zákon aj do budúcnosti v rozpore so smernicou a tiež dôvodom, že týmto krokom zákonodarca napráva skutočnosť, že Slovenská republika pri implementácii smernice išla napriek požiadavke tzv. úplnej harmonizácie nad rámec podmienok stanovených smernicou. Zákonodarca tak potvrdil, že zákon je v tejto otázke v rozpore so smernicou.

32. Súd I. inštancie považoval výšku úrokovej sadzby v zmluve o revolvingovom úvere vo výške 70,01 % p.a. za neprimeranú, v rozpore s dobrými mravmi. V danom prípade sa preto prvoinštančný súd správne zaoberal výškou úroku z úveru, ktorá je určená úrokovou sadzbou 70,01 % ročne a porovnával ju s úrokmi poskytovanými peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Z internetovej stránky NBS súd prvej inštancie preveril úrokové miery podobných úverov v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere bola priemerná úroková sadzba pre daný typ úveru 12,67 %. Z toho je zrejmé, že žalobcom požadovaný úrok v danom prípade bol viac ako 5-násobne vyšší ako úrok, ktorý za podobných podmienok banky poskytovali. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 500 % priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Žalobcom požadovaný úrok z úveru s úrokovou sadzbou vo výške 70,01 % spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tejto úverovej zmluvy, pretože bolo súdom v rámci skutkového stavu preukázané a zistené, že priemerne v tomto období boli úroky 12,67 % ročne.

33. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

34. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 4 odsek 8 tohto právneho predpisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže prívodiť

ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

35. Pri dojednaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri poskytnutí peňažných prostriedkov uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutých finančných prostriedkov, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Žalovaným požadovaná sadzba úrokov viac ako 5 násobok ročne pri zmluve je úplne drastická a v demokratickej spoločnosti neakceptovateľná. Dohodnutá úroková miera teda podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto záver o neplatnosti dojednaní o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka má oporu vo vykonanom dokazovaní.

36. Vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolací súd považoval dohodu o úrokoch vo výške 70,01 % za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom ako aj súd I. inštancie takto dohodnutú odplatu považoval za neprimeranú v zmysle § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka.

37. Čo sa týka práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia toto podlieha premlčaniu. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba a to subjektívna (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a objektívna (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne na sebe nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže prekročiť. Subjektívna premlčacia doba je 2 - ročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku oprávneného týkajúcu sa jeho vedomosti o bezdôvodnom obohatení a vedomosti o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil.

38. V súvislosti s posudzovaním behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je potrebné zdôrazniť, že žalobca vstupoval do zmluvného vzťahu so žalovaným ako so subjektom podnikajúcim v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov v dobrej viere, že žalovaným predložená a vopred pripravená zmluva bude obsahovať všetky náležitosti vyžadované v tom čase účinným zákonom č. 129/2010 Z.z.

39. Žalobca ku dňu podania žaloby uhradil splátky vo výške 4 589,02 eur, pričom poslednú splátku uhradil dňa 10.12.2015. Žalovaného vyzval žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu k zaplateniu vo výške 2.363,03 eur výzvou na zaplatenie pohľadávky pred podaním žaloby zo dňa 22.02.2016 a to v lehote najneskôr do 29.02.2016. Žaloba bola podaná 15.3.2016, teda pred uplynutím subjektívnej aj objektívnej premlčacej doby.

40. Podľa ustanovenia § 107 odsek 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa odseku 2, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

41. K odvolacej námietke žalovaného, že samotný fakt, že nebankový subjekt poskytujúci úver spotrebiteľovi je v postavení profesionálneho podnikateľa nemôže bez ďalšieho zakladať úmysel tohto nebankového subjektu bezdôvodne sa obohatiť na úkor spotrebiteľa odvolací súd uvádza:

Už v čase, kedy malo dôjsť k uzatvoreniu tohto právneho úkonu osobitný právny predpis a to zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 9 odsek 2 vyžadoval pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vymedzené obligatórne náležitosti, ktoré zmluva o

spotrebiteľskom úvere musela obsahovať. Rovnako ďalší osobitný právny predpis a to zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o revolvingovom úvere v ustanovení § 4 odsek 8 zakazoval konať v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný sa svojej zodpovednosti za neuvedenie obligatórnych náležitostí, ktorých absencia môže ovplyvniť správanie spotrebiteľa a za konanie odporujúce dobrým mravom nemôže zbaviť ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobcu. Rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere. Ak žalovaný ako subjekt dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov v rozpore so zákonom neuvedie predpísané náležitosti, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere vyžaduje a nerešpektuje predpisy na ochranu spotrebiteľa jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením z neplatného právneho úkonu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Je skutočne veľmi ťažko uveriť, aby žalovaný nemal vedomosť o tom, čo môže spôsobiť poskytnutím finančných prostriedkov žalobcovi na základe zmluvy, v ktorej absentujú podstatné náležitosti a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzrozumený. Pri posudzovaní uplatneného nároku sa tak správne vychádzalo z 10 - ročnej objektívnej premlčacej doby upravenej v ustanovení § 107 odsek 2 Občianskeho zákonníka.

42. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

43. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalobcu za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. v jeho napadnutom rozsahu potvrdzuje ako vecne správny.

44. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalobca s poukazom na úspech v odvolacom konaní by mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, avšak počas odvolacieho konania mu tieto trovy nevznikli, preto mu ich súd nepriznal.

45. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).